

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 316.

Tolvte Session.

76de Møde.

Onsdagen den 9de Januar Kl. 12.

(Forsat.)

Scholer (forsat): Spørgsmaalet om Jyllands Forbindelse med Syden og dets Forbindelse med Kjøbenhavn har før været reist under denne Sags Discussion, og det er ogsaa denne Gang saa smaat dukket frem. Den ærede Rigsdagsmand for Randers (Nee) udtalte saaledes igaar, at han ikke vilde antage, at Forbindelseslinien med Syden skulde have nogen Bærelse i politisk Henseende, og den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) har sagt, at man ikke skal stole paa de Hamborgske Handlende, men rolig gaae med ham og hans Meningsfæller mod Ost. Hvad det angaaer ikke at stole paa de Hamborgske Handlende, kan jeg gjerne være enig med den ærede Rigsdagsmand; det er langt fra, at jeg er nogen Tilbeder af Hamburgerne; men med Hensyn til dette Spørgsmaal vil jeg nu, som jeg før har gjort, advare imod at forvekle to Ting, nemlig Handelsforbindelsen med den politiske Forbindelse. Man maa ikke troe, at Jylland ved at staa i en beqvem Handelsforbindelse med Syden skulde miste det Allermindste af sin Nationalsjælelse. Det gjør mig ondt, hver Gang jeg hører noget Saadant, at man har en saa ringe Tiltroe til Sydernes Nationalsjælelse. Naar man seer hen til den sidste Krig, troer jeg ikke, nogen vil sige, at Sydernes dengang modtoges Thybsterne med aabne Arme eller bødiede sig for dem uden Nødvendighed; man bødiede

sig først, naar de stode saa at sige med Sværdet over Hovedet; først naar man var nødt til at hde, hvad de fordrede, gav man efter, og jeg er vis paa, at Sydernes nu og altid ville have den samme Sjælelse. Sydernes Interesse fordrer, at de staae i Handelsforbindelse med Syden; men saasnart Thybsterne komme paa den Maade som i 1848, ville Sydernes nu som dengang og altid vise dem tilbage, og dersom de komme smigrende og logrende, thi det har ogsaa været Tilfældet, ville de ogsaa vise Mikkil tilbage og lade ham blive paa sit Eget; thi de lade sig heller ikke fange ved Sukkergodt. Det er ligesom i Jyllands Interesse, at der bliver en beqvem Forbindelse med Syden saavel som med Hovedstaden og ligeledes med England, og jeg er af den Formening, at naar en Længdebane i Jylland bliver sat i Forbindelse med Banen ved Flensborg, vil der ikke gaae lang Tid hen, forinden der maa komme en Bane til en Havn ved Vestkysten, navnlig til Ballum. Jeg har den Tro, at det Spørgsmaal maa komme frem, og det i en ikke fjern Fremtid.

Efter disse mine Udtalelser maa jeg slutte mig til Forslaget under Nr. 7 af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage). Jeg troer ikke, det vil nu kunne lade sig gjøre, og jeg ved heller ikke, om det vilde være særdeles heldigt nu at blive ved at forfølge Gubenadalen fra Ny efter Viborg, og saa igjen en Bane efter Brabrand; thi derved vil man paa en Strækning af 8 à 10 Meil faae to Længdebaner jernsides og ikke i længere Afstand fra hinanden end 4 à 5 Mile; et Sted ville de næsten kun være 3 Mile fra hinanden — nem-